

Bruxelles, 31. listopada 2019.
(OR. en)

13519/19

Međuinstitucijski predmeti:
2018/0412(CNS)
2018/0413(CNS)

FISC 412
ECOFIN 942

NAPOMENA

Od:	Predsjedništvo
Za:	Vijeće
Br. preth. dok.:	13374/19 FISC 406 ECOFIN 930
Predmet:	Prijenos i razmjena podataka o plaćanjima koji su relevantni za PDV a) Izmjene Direktive o zajedničkom sustavu PDV-a u pogledu zahtjeva za pružatelje platnih usluga b) Izmjene Uredbe o administrativnoj suradnji u području PDV-a u pogledu mjera za borbu protiv prijevara u vezi s PDV-om – opći pristup

I. UVOD

1. Komisija je u prosincu 2018. podnijela dva zakonodavna prijedloga u vezi s prijenosom i razmjenom podataka o plaćanjima koji su relevantni za PDV:
 - i. Direktivu o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu uvođenja određenih zahtjeva za pružatelje platnih usluga;¹
 - ii. Uredbu o izmjeni Uredbe (EU) br. 904/2010 u pogledu mjera za jačanje administrativne suradnje radi borbe protiv prijevara u vezi s PDV-om².

¹ Dok. 15508/18.

² Dok. 15509/18.

2. Tim dvama zakonodavnim prijedlozima želi se tijelima država članica olakšati otkrivanje poreznih prijevара te dopuniti postojeći regulatorni okvir za PDV, koji je nedavno izmijenjen Direktivom o PDV-u u e-trgovini³. Ciljevi su prijedlogа sljedeći:
 - i. uvođenje pravila EU-a koja će državama članicama omogućiti da na usklađen način prikupljaju podatke koje pružatelji platnih usluga stavljaju na raspolaganje u elektroničkom obliku; i
 - ii. uspostava novog središnjeg elektroničkog sustava za pohranu informacija o plaćanju i za daljnju obradu tih informacija koju provode službenici za borbu protiv prijevара u državama članicama u okviru Eurofisca (Eurofisc je mreža za multilateralnu razmjenu ranih upozorenja za suzbijanje prijevара u vezi s PDV-om, osnovana na temelju poglavlja X. Uredbe (EU) br. 904/2010).
3. Europski gospodarski i socijalni odbor dao je mišljenje 15. svibnja 2019.⁴ Europski parlament još nije dostavio mišljenje.

II. TRENUTAČNO STANJE

4. Nakon pripremnog rada tijekom rumunjskog predsjedanja finsko predsjedništvo nastavilo je s tehničkim radom na ovom predmetu kako bi otklonilo zabrinutosti koje su države članice izrazile u vezi s izvornim prijedlozima Komisije.
5. Nakon sastanka Radne skupine za porezna pitanja 23. listopada 2019. predsjedništvo je uzelo u obzir niz primjedbi delegacija te dostavilo kompromisni tekst za raspravu na sastanku Odbora stalnih predstavnika (dio 2.) koji se održao 30. listopada 2019.

³ Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (*SL L 348, 29.12.2017., str. 7.*).

⁴ *SL C 240, 16.7.2019., str. 33.*

6. Na tom sastanku Odbora stalnih predstavnika (dio 2.) nijedna država članica nije uložila prigovor na bit kompromisnog teksta navedenoga u Prilogu ovoj napomeni, koji sadrži i datum početka primjene tih dvaju zakonodavnih akata koji je određen za 1. siječnja 2024. Međutim, neke su delegacije navele da još nisu u mogućnosti povući svoje analitičke rezerve, koje su u nekim slučajevima povezane i s postupkom kontrole koji je u tijeku u nacionalnim parlamentima.

III. DALJNI KORACI

7. Predsjedništvo smatra da se kompromisnim tekstom o kojem je raspravljao Odbor stalnih predstavnika (dio 2.) postiže uravnoteženost između niza različitih zabrinutosti koje je više delegacija izrazilo tijekom pregovora o tom predmetu. Predsjedništvo se stoga nada da će preostale analitičke rezerve biti povučene na predstojećem sastanku Vijeća ECOFIN i da će sve delegacije moći prihvatiti kompromisni tekst priložen ovoj napomeni.
8. U tom kontekstu, Vijeće se poziva da postigne opći pristup o Nacrtu direktive i Nacrtu uredbe na temelju kompromisnih tekstova predsjedništva navedenih u Prilogu ovoj napomeni s ciljem donošenja Direktive i Uredbe, podložno pravno-jezičnoj redakтури.
-

NACRT

DIREKTIVE VIJEĆA

**o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu uvođenja određenih zahtjeva za
pružatelje platnih usluga**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta⁵,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora⁶,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

⁵ SL C , , str.

⁶ SL C , , str.

- (1) Direktivom Vijeća 2006/112/EZ⁷ utvrđuju se opće knjigovodstvene obveze poreznih obveznika u pogledu poreza na dodanu vrijednost (PDV).
- (2) Zahvaljujući razvoju elektroničke trgovine („e-trgovina”) olakšava se prekogranična prodaja robe i usluga krajnjim potrošačima u državama članicama. U tom se kontekstu prekogranična e-trgovina odnosi na isporuke na koje se PDV mora platiti u jednoj državi članici, a isporučitelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici ili u trećoj zemlji ili na trećem području. Međutim, nepoštena poduzeća iskorištavaju mogućnosti e-trgovine kako bi ostvarila nepravednu tržišnu prednost izbjegavajući svoje obveze u vezi s PDV-om. Ako se primjenjuje načelo oporezivanja na odredištu, s obzirom na to da potrošači nemaju knjigovodstvene obveze, državama članicama potrošnje potrebni su odgovarajući alati za otkrivanje i kontrolu tih nepoštenih poduzeća. Važno je suzbiti prekogranične prijevare u vezi s PDV-om prouzročene nepoštenim postupcima nekih trgovaca u području prekogranične e-trgovine.
- (3) Kad europski potrošači kupuju na internetu, plaćanje se najvećim dijelom provodi putem pružatelja platnih usluga. Kako bi se pružile platne usluge, pružatelj platnih usluga raspolaže određenim informacijama za identifikaciju primatelja tog plaćanja te podacima o iznosu, datumu plaćanja i državi članici podrijetla plaćanja, kao i informacije o tome je li plaćanje inicirano u fizičkom poslovnom prostoru trgovca. To je osobito slučaj u kontekstu prekograničnog plaćanja, kada se platitelj nalazi u jednoj državi članici, a primatelj plaćanja u drugoj državi članici ili u trećoj zemlji ili trećem teritoriju. Te su informacije potrebne kako bi porezna tijela izvršavala svoje osnovne zadaće otkrivanja poduzeća koja posluju nezakonito i kontrole obveza povezanih s PDV-om. Stoga je potrebno da se te informacije koje su u posjedu pružatelja platnih usluga stave na raspolaganje poreznim tijelima država članica kako bi im se pomoglo u otkrivanju i suzbijanju prijevara u vezi s PDV-om.

⁷ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

- (4) Važno je da u okviru te nove mjere za borbu protiv prijevara u vezi s PDV-om pružatelji platnih usluga budu obvezni voditi dovoljno detaljnu evidenciju određenih prekograničnih plaćanja, koja se smatraju prekograničnima na temelju lokacije platitelja i primatelja plaćanja, te izvješćivati o njima. Stoga je nužno definirati lokaciju platitelja i lokaciju primatelja plaćanja kao poseban pojam te sredstva za njihovu identifikaciju. Lokacija platitelja i primatelja plaćanja trebala bi aktivirati obvezu vođenja evidencije i izvješćivanja onih pružatelja platnih usluga koji imaju poslovni nastan u Uniji, a time se ne bi trebala dovoditi u pitanje pravila utvrđena u ovoj Direktivi i Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 282/2011⁸ u pogledu mjesta oporezive transakcije.
- (5) Pružatelji platnih usluga mogu utvrditi lokaciju primatelja plaćanja i platitelja u vezi s platnim uslugama koje pružaju na temelju informacija koje već posjeduju, upotrebljavajući identifikacijsku oznaku pojedinačnog računa za plaćanje ili identifikacijsku oznaku platitelja ili primatelja plaćanja i njihove lokacije.
- (6) Alternativno bi se lokacija platitelja ili primatelja plaćanja trebala utvrditi s pomoću poslovne identifikacijske oznake pružatelja platnih usluga koji djeluje u ime platitelja ili primatelja plaćanja [...] ako se sredstva prenose primatelju plaćanja a da se pri tome ne izradi račun u ime platitelja, ako se sredstva ne uplaćuju ni na jedan račun za plaćanje ili ako ne postoji druga identifikacijska oznaka platitelja ili primatelja plaćanja.

⁸ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 77, 23.3.2011., str. 1.).

- (7) U skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća⁹ važno je da obveza pružatelja platnih usluga u pogledu čuvanja i pružanja informacija u vezi s prekograničnim plaćanjima bude proporcionalna i ograničena na ono što je državama članicama nužno za borbu protiv prijevара u vezi s PDV-om. Nadalje, kad je riječ o platitelju, jedina informacija koja bi se trebala čuvati jest lokacija platitelja. Što se tiče informacija koje se odnose na primatelja plaćanja i samo plaćanje, od pružatelja platnih usluga trebalo bi se tražiti da čuvaju i poreznim tijelima prenose samo one informacije koje su poreznim tijelima nužne za otkrivanje mogućih počinitelja prijevара i provedbu poreznih kontrola. Stoga bi pružatelji platnih usluga trebali biti obvezni čuvati samo evidenciju o prekograničnim plaćanjima za koje je vjerojatno da upućuju na gospodarske aktivnosti. Uvođenjem gornje granice na temelju broja uplata koje je primatelj plaćanja primio tijekom kalendarskog tromjesečja dobio bi se pokazatelj da su ta plaćanja primljena kao dio gospodarske aktivnosti, a isključila bi se plaćanja iz nekomercijalnih razloga. Ako se ta gornja granica dosegne, aktivira se obveza pružatelja platnih usluga u pogledu vođenja evidencije i izvješćivanja.
- (8) U samo jednom plaćanju koje se odvija između platitelja i primatelja plaćanja može sudjelovati više pružatelja platnih usluga. To plaćanje može dovesti do nekoliko prijenosa sredstava između različitih pružatelja platnih usluga. Nužno je da se na sve pružatelje platnih usluga koji sudjeluju u određenom plaćanju, osim ako je primjenjivo posebno isključenje, primjenjuju obveze vođenja evidencije i izvješćivanja. Te evidencije i izvješća trebali bi sadržavati informacije o plaćanju od početnog platitelja do konačnog primatelja plaćanja, a ne o intermedijarnim prijenosima sredstava između pružateljâ platnih usluga.

⁹ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka), SL L 119, 4.5.2016., str. 1.

- (9) Obveza vođenja evidencije i izvješćivanja trebala bi nastati i u slučajevima kada pružatelj platnih usluga primi sredstva ili prihvati platne transakcije u ime primatelja plaćanja, a ne samo kada pružatelj platnih usluga prenosi sredstva ili izdaje platne instrumente za platitelja.
- (10) Obveze propisane ovom Direktivom ne bi se trebale primjenjivati na pružatelje platnih usluga koji nisu obuhvaćeni područjem primjene Direktive (EU) 2015/2366. Stoga, ako se pružatelji platnih usluga primatelja plaćanja ne nalaze u državi članici, pružatelji platnih usluga platitelja trebali bi voditi evidenciju i izvješćivati o informacijama o prekograničnom plaćanju. S druge strane, kako bi obveza vođenja evidencije i izvješćivanja bila proporcionalna, ako se i pružatelji platnih usluga platitelja i pružatelji platnih usluga primatelja plaćanja nalaze u državi članici, samo bi pružatelji platnih usluga primatelja plaćanja trebali voditi evidenciju o tim informacijama. Za potrebe obveze vođenja evidencije i izvješćivanja trebalo bi se smatrati da se pružatelj platnih usluga nalazi u državi članici ako se njegov BIC kod ili jedinstvena poslovna identifikacijska oznaka odnose na tu državu članicu.
- (11) S obzirom na znatnu količinu informacija i njihovu osjetljivost u pogledu zaštite osobnih podataka nužno je i proporcionalno da pružatelji platnih usluga čuvaju evidenciju s informacijama o prekograničnim plaćanjima tri godine kako bi pomogli državama članicama u borbi protiv prijevара u vezi s PDV-om i otkrivanju počinitelja prijevара. Time se državama članicama daje dovoljno vremena da djelotvorno provedu kontrole i istraže sumnje u prijevара u vezi s PDV-om ili da otkriju takve prijevare.

- (12) Informacije koje pružatelji platnih usluga trebaju čuvati države članice trebale bi prikupljati i međusobno razmjenjivati u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 904/2010¹⁰ kojom se utvrđuju pravila administrativne suradnje i razmjene informacija radi suzbijanja prijevара u vezi s PDV-om.
- (13) Prijevare u vezi s PDV-om zajednički su problem svih država članica, no pojedinačne države članice ne raspolažu nužno potrebnim informacijama kako bi osigurale da se pravila o PDV-u u pogledu prekogranične e-trgovine ispravno primjenjuju i kako bi se borile protiv prijevара u vezi s PDV-om u području prekogranične e-trgovine. S obzirom na to da se cilj ove Direktive, odnosno borba protiv prijevара u vezi s PDV-om, ne može dostatno ostvariti pojedinačnim djelovanjem država članica ako postoji element prekograničnosti i zbog potrebe za dobivanjem informacija od drugih država članica, nego se na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (14) Ovom se Direktivom poštuju temeljna prava i slijede načela priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima. Ovom se Direktivom prije svega u potpunosti poštuje pravo na zaštitu osobnih podataka utvrđeno u članku 8. Povelje. Informacije o plaćanju koje se čuvaju i stavljaju na raspolaganje u skladu s ovom Direktivom trebali bi obrađivati samo stručnjaci za borbu protiv prijevара iz poreznih tijela, u granicama onoga što je proporcionalno i nužno za ostvarenje cilja borbe protiv prijevара u vezi s PDV-om. Direktivom se poštuju i pravila utvrđena u Uredbi (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća i u Uredbi (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća¹¹.

¹⁰ Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevара u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.).

¹¹ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).

- (15) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća te je on dao mišljenje 14. ožujka 2019.¹²
- (16) Direktivu 2006/112/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2006/112/EZ

Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

- (1) Glava XI. Poglavlje 4. mijenja se kako slijedi:
- (a) umeće se sljedeći odjeljak 2.a:

„Odjeljak 2.a

Opće obveze pružatelja platnih usluga”;

¹² SL C [...], [...], str. [...].

- (b) umeću se sljedeći članci od 243.a do 243.e:

„Članak 243.a

Za potrebe ovog odjeljka primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „pružatelj platnih usluga” znači tijelo navedeno u članku 1. stavku 1. točkama od (a) do (d) Direktive (EU) 2015/2366 (*) ili fizička ili pravna osoba kojoj je dopušteno izuzeće na temelju članka 32. te Direktive;
- (2) „platna usluga” znači poslovne aktivnosti utvrđene u točkama od 3. do 6. Priloga I. Direktivi (EU) 2015/2366;
- (3) „plaćanje” znači čin definiran u članku 4. točki 5. ili 22. Direktive (EU) 2015/2366, osim isključenja predviđenih člankom 3. te direktive;
- (4) „platitelj” znači fizička ili pravna osoba kako je definirana u članku 4. točki 8. Direktive (EU) 2015/2366;
- (5) „primatelj plaćanja” znači fizička ili pravna osoba kako je definirana u članku 4. točki 9. Direktive (EU) 2015/2366;

- (6) „matična država članica” znači država članica kako je definirana u članku 4. točki 1. Direktive (EU) 2015/2366;
- (6.a) „država članica domaćin” znači država članica kako je definirana u članku 4. točki 2. Direktive (EU) 2015/2366;
- (6.b) „račun za plaćanje” znači račun kako je definiran u članku 4. točki 12. Direktive (EU) 2015/2366;
- (7) „IBAN” znači međunarodni identifikacijski broj računa za plaćanje definiran u članku 2. točki 15. Uredbe (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (**);
- (8) „BIC” znači poslovni identifikacijski kod kako je definiran u članku 2. točki 16. Uredbe (EU) br. 260/2012.
-

(*) Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., str. 35.).

(**) Uredba (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 (SL L 94, 30.3.2012., str. 22.).

Članak 243.b

1. Države članice zahtijevaju od pružatelja platnih usluga da vode dovoljno detaljnu evidenciju primatelja plaćanja i plaćanja u vezi s platnim uslugama koje pružaju za svako kalendarsko tromjesečje kako bi se nadležnim tijelima država članica omogućilo provođenje kontrola nad isporukama robe i usluga koje se u skladu s odredbama glave V. ove Direktive smatraju provedenima u državi članici kako bi se ostvario cilj borbe protiv prijevara u vezi s PDV-om.

Zahtjev iz podstavka 1. primjenjuje se samo na platne usluge koje se pružaju u vezi s prekograničnim plaćanjima. Plaćanje se smatra prekograničnim kada se platitelj nalazi u jednoj državi članici, a primatelj plaćanja se nalazi u drugoj državi članici, na trećem teritoriju ili u trećoj zemlji.

2. Zahtjev kojem pružatelji platnih usluga podliježu na temelju stavka 1. primjenjuje se ako pružatelj platnih usluga tijekom kalendarskog tromjesečja istom primatelju plaćanja pruži platne usluge koje predstavljaju više od 25 prekograničnih plaćanja.

Prekogranična plaćanja iz podstavka 1. računaju se s obzirom na platne usluge koje pružatelj platnih usluga pruža po državi članici i po identifikacijskim oznakama iz članka 243.c stavka 2. Ako pružatelj platnih usluga posjeduje informaciju da primatelj plaćanja ima više identifikacijskih oznaka, izračun se provodi po primatelju plaćanja.

3. Zahtjev iz stavka 1. ne primjenjuje se na platne usluge koje pružaju pružatelji platnih usluga platitelja u vezi sa svakim plaćanjem pri kojem se barem jedan pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja nalazi u državi članici na temelju BIC-a ili bilo kojeg drugog poslovnog identifikacijskog koda kojim se pružatelj platnih usluga i njegova lokacija nedvosmisleno identificiraju. Pružatelj platnih usluga platitelja u svakom slučaju uključuje te platne usluge u izračun iz stavka 2.

4. Ako je primjenjiv zahtjev za pružatelje platnih usluga iz stavka 1.:
- (a) evidenciju čuva pružatelj platnih usluga u elektroničkom obliku tijekom razdoblja od tri kalendarske godine od kraja kalendarske godine u kojoj je plaćanje izvršeno;
 - (b) evidencija se u skladu s člankom 24.b. Uredbe (EU) br. 904/2010 (*) stavlja na raspolaganje matičnoj državi članici pružatelja platnih usluga ili državi članici domaćinu ako pružatelj platnih usluga pruža platne usluge u državama članicama koje nisu matična država članica.

(*) Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.).

Članak 243.c

1. Za potrebe primjene članka 243.b stavka 1. drugog podstavka i ne dovodeći u pitanje odredbe glave V. ove Direktive, smatra se da je lokacija platitelja u državi članici kojoj odgovara jedan od sljedećih podataka:
 - (a) IBAN računa za plaćanje platitelja ili bilo koja druga identifikacijska oznaka kojom se platitelj i njegova lokacija nedvosmisleno identificiraju;
 - (b) ako nije primjenjiva nijedna identifikacijska oznaka iz podstavka (a), BIC kod ili bilo koji drugi poslovni identifikacijski kod kojim se pružatelj platnih usluga koji djeluje u ime platitelja i njegova lokacija nedvosmisleno identificiraju.
2. Za potrebe primjene članka 243.b stavka 1. drugog podstavka smatra se da je lokacija primatelja plaćanja u državi članici, trećoj zemlji ili trećem teritoriju kojima odgovara jedan od sljedećih podataka:
 - (a) IBAN računa za plaćanje primatelja plaćanja ili bilo koja druga identifikacijska oznaka kojom se primatelj plaćanja i njegova lokacija nedvosmisleno identificiraju;
 - (b) ako nije primjenjiva nijedna identifikacijska oznaka iz podstavka (a), BIC kod ili bilo koji drugi poslovni identifikacijski kod kojim se pružatelj platnih usluga koji djeluje u ime primatelja plaćanja i njegova lokacija nedvosmisleno identificiraju.

Članak 243.d

1. Evidencija koju u skladu s člankom 243.b vode pružatelji platnih usluga sadržava sljedeće informacije:
 - (a) BIC ili bilo koji drugi poslovni identifikacijski kod kojim se pružatelj platnih usluga nedvosmisleno identificira;
 - (b) ime ili naziv poduzeća primatelja plaćanja, kako je navedeno u evidenciji pružatelja platnih [...] usluga;
 - (c) identifikacijski broj za PDV ili neki drugi nacionalni porezni broj primatelja plaćanja ako je dostupan;
 - (d) IBAN ili, ako IBAN nije dostupan, bilo koja druga identifikacijska oznaka kojom se primatelj plaćanja i njegova lokacija nedvosmisleno identificiraju;
 - (e) BIC ili bilo koji drugi poslovni identifikacijski kod kojim se nedvosmisleno identificiraju pružatelj platnih usluga koji djeluje u ime primatelja plaćanja i njegova lokacija kada primatelj plaćanja prima sredstva, a sam nema račun za plaćanje;
 - (f) adresu primatelja plaćanja ako je dostupna i kako je navedena u evidenciji pružatelja platnih usluga;
 - (g) sva plaćanja iz članka 243.b stavka 1.;
 - (h) sve povrate koji su utvrđeni kao takvi za plaćanja iz točke (g).

2. Informacije iz stavka 1. točaka (g) i (h) sadržavaju sljedeće podatke:
- (a) datum i vrijeme plaćanja ili povrata plaćanja;
 - (b) iznos i valutu plaćanja ili povrata plaćanja;
 - (c) državu članicu podrijetla plaćanja koje je primio primatelj plaćanja ili koja su primljena u njegovo ime, državu članicu, treći teritorij ili treću zemlju u koju je isplaćen povrat, ako je primjenjivo, te informacije s pomoću kojih je utvrđeno podrijetlo ili odredište plaćanja ili povrata plaćanja u skladu s člankom 243.c;
 - (d) svaku referentnu oznaku kojom se plaćanje nedvosmisleno identificira;
 - (e) prema potrebi, informacije o tome je li plaćanje inicirano u fizičkom poslovnom prostoru trgovca.”

Članak 2.

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 31. prosinca 2023. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2024.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Vijeće

Predsjednik

NACRT

UREDBE VIJEĆA

**o izmjeni Uredbe (EU) br. 904/2010 u pogledu mjera za jačanje administrativne suradnje
radi borbe protiv prijevара u vezi s PDV-om**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta¹³,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹⁴,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

¹³ SL C,, str. .

¹⁴ SL C,, str. .

- (1) Uredbom Vijeća (EU) br. 904/2010¹⁵ utvrđuju se, među ostalim, pravila o pohrani i razmjeni posebnih informacija elektroničkim putem.
- (2) Zahvaljujući razvoju elektroničke trgovine („e-trgovina”) olakšava se prekogranična prodaja robe i usluga krajnjim potrošačima u državama članicama. U tom se kontekstu [...] prekogranična e-trgovina odnosi na isporuke na koje se PDV mora platiti u jednoj državi članici, a isporučitelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici ili u trećoj zemlji ili na trećem području. Međutim, nepoštena poduzeća, s poslovnim nastanom u jednoj od država članica ili u trećoj zemlji ili na trećem području, iskorištavaju mogućnosti e-trgovine kako bi ostvarila nepoštenu tržišnu prednost izbjegavajući obveze u pogledu PDV-a. Ako se primjenjuje načelo oporezivanja na odredištu, s obzirom na to da potrošači nemaju knjigovodstvene obveze, državama članicama potrošnje potrebni su odgovarajući alati za otkrivanje i kontrolu tih nepoštenih poduzeća. Važno je suzbiti prekogranične prijevare u vezi s PDV-om prouzročene nepoštenim postupcima nekih trgovaca u području prekogranične e-trgovine.
- (3) Tradicionalna suradnja u borbi protiv prijevara u vezi s PDV-om provodi se među poreznim tijelima država članica i temelji se na evidencijama poduzeća koja su izravno uključena u oporezivu transakciju. U okviru prekograničnih isporuka između poduzeća i potrošača, koje su uobičajene u području e-trgovine, te informacije možda nisu izravno dostupne pa su stoga poreznim tijelima potrebni novi alati za učinkovito suzbijanje prijevara u vezi s PDV-om.

¹⁵ Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.).

- (4) Za veliku većinu prekograničnih internetskih kupnji europskih potrošača plaćanja se osiguravaju posredstvom pružatelja platnih usluga. Kako bi pružio uslugu plaćanja, pružatelj platnih usluga raspolaže određenim informacijama radi identifikacije primatelja tog prekograničnog plaćanja te podacima o iznosu, datumu plaćanja i državi članici podrijetla plaćanja. Te su informacije potrebne kako bi porezna tijela izvršavala osnovne zadaće otkrivanja nepoštenih poduzeća i utvrđivanja obveza povezanih s PDV-om u pogledu prekograničnih isporuka između poduzeća i potrošača. Stoga je nužno i razmjerno da se informacije u vezi s PDV-om, koje su u posjedu pružatelja platnih usluga, stave na raspolaganje državama članicama i da države članice pohranjuju i prenose te informacije u središnji elektronički informacijski sustav kako bi otkrivale i suzbijale prijevare u vezi s PDV-om, posebno u pogledu isporuka između poduzeća i potrošača.
- (5) Shodno tome, pružanje alata kojima se državama članicama omogućuje prikupljanje, pohrana i prijenos informacija u vezi s prekograničnim plaćanjima te omogućivanje službenicima za vezu za Eurofisc država članica da pristupe tim informacijama nužna je i razmjerna mjera za djelotvornu borbu protiv prijevara u vezi s PDV-om. Ti su alati ključni jer su poreznim tijelima ti podaci potrebni za kontrolu PDV-a te za zaštitu javnih prihoda, ali i poduzeća koja zakonito posluju u državama članicama, čime se štite radna mjesta i europski građani.
- (6) Važno je da je obrada informacija koje se odnose na plaćanja u državama članicama razmjerna cilju borbe protiv prijevara u vezi s PDV-om. Stoga države članice ne bi trebale prikupljati, pohranjivati i prenositi informacije o potrošačima ili platiteljima i o plaćanjima za koja je vjerojatno da neće biti povezana s gospodarskim aktivnostima.

- (7) Za ispunjavanje obveza pružatelja platnih usluga iz članka 243.b Direktive 2006/112/EZ¹⁶ koje se odnose na vođenje evidencije potrebno je da nacionalna nadležna tijela prikupljaju, pohranjuju, prenose i obrađuju informacije koje se odnose na plaćanja.
- (8) Uspostavom središnjeg elektroničkog informacijskog sustava „CESOP”, u koji bi države članice prenosile informacije o plaćanjima koje prikupljaju i pohranjuju na nacionalnoj razini, djelotvornije bi se postigao cilj borbe protiv prijevara u vezi s PDV-om. U odnosu na pojedinačne primatelje plaćanja u tom bi se sustavu trebale pohraniti, objediniti i analizirati sve relevantne informacije o PDV-u u pogledu plaćanja koje prenose države članice. CESOP bi trebao omogućiti potpun pregled plaćanja koja su primatelji plaćanja primili od platitelja koji se nalaze u državama članicama, a službenicima za vezu za Eurofisc staviti na raspolaganje ishod posebne analize. Taj bi informacijski sustav trebao prepoznati da postoji više zapisa o istim plaćanjima (npr. isto plaćanje mogli bi prijaviti i banka i izdavatelj kartice određenog platitelja), pročitati informacije dobivene od država članica (npr. ukloniti duplikate, ispraviti pogreške u podacima itd.) i omogućiti službenicima za vezu za Eurofisc da unakrsno uspoređuju podatke o plaćanjima s informacijama o PDV-u kojima raspolažu, upućuju upite u okviru istrage povodom sumnji na prijevaru u vezi s PDV-om ili da otkriju prijevaru u vezi s PDV-om i unesu dodatne informacije.

¹⁶ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

- (9) Oporezivanje je važan cilj od općeg javnog interesa Unije i država članica, što je priznato u pogledu ograničenja koja se mogu nametnuti u vezi s obvezama i pravima na temelju Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁷ te u pogledu zaštite informacija u skladu s Uredbom (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁸. Ograničenja povezana s pravima na zaštitu osobnih podataka nužna su zbog prirode i opsega informacija koje potječu od pružatelja platnih usluga i trebala bi se temeljiti na posebnim i unaprijed definiranim uvjetima i pojedinostima utvrđenima u člancima od 243.b do 243.d Direktive 2006/112/EZ. S obzirom na to da su podaci o plaćanjima posebno osjetljivi, u svim fazama obrade podataka potrebna je jasnoća o tome tko je voditelj obrade ili izvršitelj obrade u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 i Uredbom (EU) 2018/1725. Odgovornosti država članica i Komisije u tom pogledu stoga se trebaju utvrditi provedbenim aktima Komisije u skladu s postupkom predviđenim člankom 58. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 904/2010.

¹⁷ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

¹⁸ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).

- (10) Stoga je potrebno primijeniti ograničenja u pogledu prava ispitanika u skladu s člankom 55. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 904/2010. Potpuna primjena prava i obveza ispitanika ozbiljno bi narušila djelotvornost borbe protiv prijevара u vezi s PDV-om i mogla bi ispitanicima omogućiti da ometaju analize i istrage u tijeku zbog velike količine informacija koje šalju pružatelji platnih usluga i mogućeg velikog povećanja broja zahtjeva ispitanika upućenih državama članicama i/ili Europskoj komisiji. To bi narušilo djelotvornost sustava i sposobnost poreznih tijela da ostvare cilj ove Uredbe, ugrožavajući upite, analize, istrage i postupke provedene u skladu s ovom Uredbom. Stoga se cilj borbe protiv prijevара u vezi s PDV-om ne može postići drugim manje ograničavajućim sredstvima jednake djelotvornosti. Nadalje, tim se ograničenjima poštuje bit temeljnih prava i sloboda te su ona nužne i razmjerne mjere u demokratskom društvu.
- (11) Informacijama o plaćanjima pohranjenima u CESOP-u trebali bi pristupati samo službenici za vezu za Eurofisc i samo u cilju borbe protiv prijevара u vezi s PDV-om. Osim za procjenu PDV-a, te bi se informacije mogle upotrijebiti i za procjenu drugih davanja, carinskih obveza i poreza kako su utvrđeni u Uredbi (EU) br. 904/2010. Te se informacije ne bi trebale upotrebljavati u druge svrhe, primjerice u komercijalne svrhe.
- (12) Pri obradi podataka svaka država članica trebala bi poštovati granice onoga što je razmjerno i nužno u svrhu istrage zbog sumnje na prijevара u vezi s PDV-om ili radi otkrivanja prijevара u vezi s PDV-om.

- (13) Međutim, radi zaštite prava i obveza na temelju Uredbe (EU) 2016/679 važno je da se informacije u vezi s plaćanjima ne upotrebljavaju za automatizirano pojedinačno donošenje odluka te bi ih stoga uvijek trebalo provjeriti u odnosu na druge porezne informacije dostupne poreznim tijelima država članica.
- (14) Nužno je i razmjerno da pružatelji platnih usluga čuvaju evidencije o informacijama povezanim s plaćanjima u razdoblju od tri godine kako bi državama članicama pomogli u borbi protiv porezne prijevare i otkrivanju počinitelja prijevare. Tim se razdobljem državama članicama pruža dovoljno vremena za djelotvornu provedbu kontrole i istraživanje sumnji u prijevare u vezi s PDV-om ili otkrivanje prijevare u vezi s PDV-om, a razmjerno je uzimajući u obzir golemu količinu informacija o plaćanjima i njihovu osjetljivost u pogledu zaštite osobnih podataka.
- (15) Službenik za vezu za Eurofisc svake države članice trebao bi moći pristupiti informacijama u vezi s plaćanjima u svrhu borbe protiv prijevare u vezi s PDV-om. Osobe koje je ovlastila Komisija trebale bi pristupati informacijama samo u svrhu razvoja i održavanja središnjeg elektroničkog informacijskog sustava. Obje skupine korisnika trebale bi se pridržavati pravila o povjerljivosti utvrđenih u ovoj Uredbi.
- (16) Budući da će za uvođenje središnjeg elektroničkog informacijskog sustava biti potreban nov tehnološki razvoj, potrebno je odgoditi primjenu ove Uredbe kako bi se državama članicama i Komisiji omogućilo da razviju te tehnologije.

- (17) Prijevara u vezi s PDV-om zajednički je problem svih država članica. Države članice, međutim, zasebno nemaju potrebne informacije kako bi osigurale da se pravila o PDV-u u pogledu prekogranične e-trgovine ispravno primjenjuju i kako bi se borile protiv prijevara u vezi s PDV-om u području prekogranične e-trgovine. S obzirom na to da cilj ove Uredbe, borbu protiv prijevara u vezi s PDV-om, ne mogu dostatno ostvariti države članice u slučaju[...] prekogranične e-trgovine, nego se taj cilj na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (18) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i postupi se u skladu s načelima priznatima Poveljom Europske unije o temeljnim pravima. Ovom se Uredbom posebice u potpunosti poštuje pravo na zaštitu osobnih podataka utvrđeno u članku 8. Povelje. U tom pogledu ovom se Uredbom strogo ograničava količina osobnih podataka koji će se staviti na raspolaganje državama članicama. Obrada informacija o plaćanjima na temelju ove Uredbe trebala bi se provoditi samo u svrhu borbe protiv prijevara u vezi s PDV-om. Podatke o plaćanjima prenesene i dodatno obrađene u CESOP-u trebali bi obrađivati samo službenici za vezu za Eurofisc poreznih tijela u okviru primjerenom za ostvarivanje cilja borbe protiv prijevara u vezi s PDV-om, posebno u pogledu isporuka između poduzeća i potrošača.
- (19) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1725 koji je dao mišljenje 14. ožujka 2019.¹⁹
- (20) Uredbu (EU) br. 904/2010 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

¹⁹ SL C [...], [...], str. [...].

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Izmjene Uredbe (EU) br. 904/2010

Uredba (EU) br. 904/2010 mijenja se kako slijedi:

- (1) u članku 2. dodaju se sljedeće točke od (s) do (v):
- „(s) „pružatelj platnih usluga” znači tijelo navedeno u članku 1. stavku 1. točkama od (a) do (d) Direktive (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća(*) ili fizička ili pravna osoba koja ima pravo na izuzeće u skladu s člankom 32. te direktive;
- (t) „plaćanje” znači čin definiran u članku 4. točki 5. ili 22. Direktive (EU) 2015/2366, osim isključenja predviđenih člankom 3. te direktive;

- (u) „platitelj” znači fizička ili pravna osoba kako je definirana u članku 4. točki 8. Direktive (EU) 2015/2366;
 - (v) „primatelj plaćanja” znači fizička ili pravna osoba kako je definirana u članku 4. točki 9. Direktive (EU) 2015/2366.
-

- (*) Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (*SL L 337, 23.12.2015., str. 35.*)”

(2) POGLAVLJE V. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov poglavlja V. zamjenjuje se sljedećim:

„PRIKUPLJANJE, POHRANA I RAZMJENA POSEBNIH INFORMACIJA”

(b) umeće se sljedeći naslov odjeljka 1.:

„ODJELJAK 1.

Automatizirani pristup posebnim informacijama pohranjenima u nacionalnim elektroničkim sustavima”;

(c) nakon članka 24. umeće se sljedeći naslov odjeljka 2.:

„ODJELJAK 2.

Prikupljanje posebnih informacija i središnji elektronički sustav”

(d) umeću se sljedeći članci od 24.a do 24.f:

„Članak 24.a

Komisija razvija, održava i udomljuje središnji elektronički sustav za informacije o plaćanjima („CESOP”) i njime tehnički upravlja u svrhu istrage sumnji na prijevare u vezi s PDV-om ili otkrivanja prijevара u vezi s PDV-om.

Članak 24.b

1. Svaka država članica prikuplja i može pohranjivati u nacionalnom elektroničkom sustavu informacije o primateljima plaćanja i plaćanjima iz članka 243.b Direktive 2006/112/EZ(*).
2. Svaka država članica prikuplja informacije iz stavka 1. od pružatelja platnih usluga:
 - (a) najkasnije do kraja mjeseca nakon kalendarskog tromjesečja na koje se informacije odnose;
 - (b) služeći se elektroničkim standardnim obrascem.
3. Središnji ured za vezu ili službe za vezu ili nadležni službenici koje je imenovalo nadležno tijelo svake države članice prenose CESOP-u informacije iz stavka 1. najkasnije desetog dana drugog mjeseca nakon kalendarskog tromjesečja na koje se informacije odnose.

(*) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

Članak 24.c

1. CESOP ima sljedeće mogućnosti:
 - (a) pohranjivati informacije prenesene u skladu s člankom 24.b stavkom 3.;
 - (b) objedinjavati pohranjene informacije u skladu s točkom (a) za svakog pojedinačnog primatelja plaćanja;
 - (c) analizirati pohranjene informacije u skladu s točkama (a) i (b) zajedno s relevantnim ciljanim informacijama priopćenima ili prikupljenima na temelju ove Uredbe;
 - (d) omogućiti dostupnost informacija iz točaka (a), (b) i (c) službenicima za vezu za Eurofisc iz članka 36. stavka 1.
2. CESOP čuva informacije iz stavka 1. točaka od (a) do (c) tijekom razdoblja od najviše pet godina od kraja godine u kojoj su informacije prenesene u sustav.

Članak 24.d

Pristup CESOP-u odobrava se samo službenicima za vezu za Eurofisc, koji posjeduju osobnu korisničku identifikaciju za CESOP i ako se taj pristup odnosi na istragu zbog sumnje na prijevaru u vezi s PDV-om ili radi otkrivanja prijevare u vezi s PDV-om.

Članak 24.f

U skladu s postupkom propisanim člankom 58. stavkom 2. donose se sljedeće mjere, zadaće, tehničke pojedinosti, format standardnog elektroničkog obrasca, elementi informacija, praktični aranžmani i sigurnosni postupak:

- (a) tehničke mjere za uspostavu i održavanje CESOP-a;
- (b) zadaće Komisije pri tehničkom upravljanju CESOP-om;
- (c) tehničke pojedinosti o infrastrukturi i alatima potrebnima kako bi se zajamčila povezanost i ukupna interoperabilnost između nacionalnih elektroničkih sustava iz članka 24.b i CESOP-a;
- (d) elektronički standardni obrasci iz članka 24.b stavka 2. točke (b);
- (e) informacije i tehničke pojedinosti o pristupu informacijama iz članka 24.c stavka 1. točke (d);
- (f) praktična rješenja za identifikaciju službenika za vezu za Eurofisc koji će imati pristup CESOP-u u skladu s člankom 24.d;
- (g) postupci koje će Komisija u svakom trenutku uspostaviti kako bi osigurala odgovarajuće tehničke i organizacijske sigurnosne mjere za razvoj i rad CESOP-a;
- (h) uloge i odgovornosti država članica i Komisije u pogledu funkcija voditelja obrade i izvršitelja obrade na temelju Uredbe (EU) 2016/679 i Uredbe (EU) 2018/1725.

Članak 24.g

1. Za troškove uspostave, rada i održavanja CESOP-a tereti se opći proračun Unije. Ti troškovi uključuju troškove sigurne veze između CESOP-a i nacionalnih sustava država članica kao i usluge potrebne za realizaciju mogućnosti navedenih u članku 24.c stavku 1.
2. Države članice snose troškove svih potrebnih izmjena svojih nacionalnih elektroničkih sustava iz članka 24.b stavka 1. i odgovorne su za njih.”

(3) u članku 37. dodaje se sljedeći podstavak:

„Godišnje izvješće sadržava barem sljedeće:

- i. ukupan broj pristupa CESOP-u;
- ii. operativne rezultate temeljene na informacijama koje se obrađuju na temelju članka 24.d, a koje su utvrdili službenici za vezu za Eurofisc;
- iii. procjenu kvalitete podataka obrađenih u CESOP-u.”

(4) u članku 55. umeće se sljedeći stavak 1.a:

„1.a Informacije iz poglavlja V. odjeljka 2. upotrebljavaju se samo za potrebe iz stavka 1., pod uvjetom da su provjerene u odnosu na druge porezne informacije koje su dostupne nadležnim tijelima država članica.”

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2024.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama. Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće

Predsjednik
